

Capitolul 2

Lucrurile se aranjează în mod neașteptat

Au trebuit scoase toate rafturile din dulapul de pe hol ca să încapă monstrul.

— Și-acum unde punem toate chestiile astea? întrebă mama.

Conținutul dulapului zăcea în două grămezi. Nimeni nu răspunse. Mama se încrunță și se uită la monstru.

— În regulă, hai să probăm. Intră, intră.



Niște lacrimi imense, cenușii se scurgeau printre degetele monstrului, i se prelingeau pe brațe și dispăreau undeva în blana sa.

Mimi și Gabi tăcură.

— De ce plângi, Grah? întrebă Mimi.

— Cine? zise Hila.

— Se pare că așa îl cheamă, îi spuse Gabi.

— De unde știi? întrebă Hila.

— Mi-a spus chiar el, se răsti Mimi. Poate că v-ar spune și vouă dacă v-ați oboși să ascultați. Ia uitați-vă, toată podeaua e udă!

Hila și Gabi se uitară în jos. Băltoaca se făcea tot mai mare. Lacrimile curgeau acum în mici șuvoaie direct pe podea.

— Repede, aduceți niște prosoape! strigă Mimi.

Hila și Gabi dădură fuga la dulapul cu prosoape. Nu era de ajuns un singur prosop. Monstrul bocea și se zguduia de suspine. Îi curgeau din ce în ce mai multe lacrimi.

— De ce plângi? întrebă Mimi, mângâindu-l pe braț. Monstrul nu-i răspunse.

— Cum ți-a spus cum îl cheamă? Care era numele? întrebă Hila în timp ce întindea un prosop pe jos.

— Ce-ți veni de i-ai arătat cartea? întrebă Gabi pe când ștergea apa de la picioarele monstrului (picioare

